

Con Còng Gió Láu Lĩnh

Trúc Chi

Chuyện chú bé khù từ hồ chôn sống trở về nhờ có tài nín thở thì ai cũng biết. Nhưng chuyện về con còng gió mà Khù kể thì ít người không tin là thiệt.

Chuyện như thế này:

Hôm ấy trong hồ chôn, Khù nghe một tiếng gì đi qua mặt, mỗi lúc cái nhồn nhột nghe rõ. Lát sau, tiếng cát khua và có cả tiếng phì phì nữa. Tiếng thở đi qua mặt có mấy chấm bọt rơi xuống mặt nghe uơn ướn. Lúc ấy, hai mắt Khù dưới lớp vải bịt lỏng hé nhìn nhận ra con còng gió to bằng cái chén úp, nếu lúc ấy hai tay cử động được thì Khù đã tóm liền con còng gió. Nhưng hai tay Khù lại bị trói. Vì thế con còng gió cứ thể đi qua mặt rồi mất hút. Khù nằm yên trong cát nghĩ đêm nay con còng gió đi trong cát rồi khoét hang lên từng nhà.

Tháng sau trên bãi biển Khù thấy một con còng gió to bằng con còng mình đã gặp. Con còng đang moi cát một cách vô tư. Khù tóm được giờ lên cao cho nhiều người thấy tám cái que cứng như thép của con còng, rồi nói:

- Bà con muốn biết con còng gió này ở trong nhà mình thì đêm nay phải rình để chộp lấy nó.

Khù buộc hột nút áo vào chiếc còng, rồi nhắc cho bà con nhớ cái đầu hột cúc buộc trong cái còng đực con còng. Mọi người không tin mà còn cười Khù và bảo:

- Chỉ có Khù láu lĩnh chứ làm gì có còng gió láu lĩnh.

Khù thả con còng gió xuống cát. Một lát sau còng gió láu lĩnh tọt xuống cái hang vừa khoét. Lát sau con còng gió lại chồi lên hai mắt nhìn tinh nghịch, chiếc còng hươu hươu trông thật láu lĩnh. Nghịch một chút thôi rồi con còng gió lút mất trong hang. bãi cát vắng lặng, chạng vạng tối.

Nửa đêm. Anh Bảy Đăng gọi cửa nhà ông Hai Sấn để đưa con còng gió cho Khù. Khù cựa, chặt con còng nhìn hột cúc áo của mình buộc vẫn còn nguyên trong chiếc còng đực. Anh Bảy Đăng không mấy chốc báo cho mọi nhà biết. Bà con kéo đến thật đông để coi con còng gió láu lĩnh của thằng Khù.

Anh Bảy Đăng kể cho mọi người nghe. ở bãi về, anh Bảy thắp đèn dầu cá, nằm lên ván vát chân chữ ngũ chờ còng gió như lời thằng Khù dặn. Chờ mãi vẫn không thấy còng. Đến lúá vừa thiếp ngủ thì anh Bảy nghe tiếng cát rào rào ở dưới ván.

Anh Bảy buồn ngủ quá không mở mắt nổi thì thấy con còng gió hai mắt lồi lấp ló. Thấy không động tĩnh gì, con còng đưa tiếp mấy que chân cào lên bàn chân anh. Không đợi nữa, anh Bảy chồm dậy chộp nhanh lấy con còng.

Mọi người xem đúng chiếc cúc áo khi chiều Khù buộc vào còng cho con còng. Họ nhìn nhau cho là kỳ lạ. Khù hai bàn tay cầm chặt con còng rồi từ từ đặt xuống cát. Con còng gió cũng đứng yên lặng, tám que chân liền thoáng gãi cát tinh nghịch, hai mắt giương nhìn ngọn đèn. ộ một chút lâu, thỉnh lình con còng chạy vụt ra sấn. Trông dáng nó chạy cũng thật láu lĩnh.